

hết chương này bạn vẫn còn đồng ý chấp nhận nghèo đói - thì biết làm sao, bạn sẽ nhận được sự nghèo đói! Nhất định là như vậy.

Nếu bạn mong muốn giàu sang, hãy xác định bạn muốn dưới dạng nào, và bao nhiêu. Con đường đi bạn đã rõ - tôi đã cung cấp cho bạn bản đồ, và nếu bạn theo đúng, thì không thể nào lạc đường được. Nếu bạn không đủ sức bắt đầu hoặc dừng lại giữa chừng - đừng buộc tội ai ngoài chính mình. Chính bạn phải chịu trách nhiệm về những hành vi của mình và không có tình trạng ngoại phạm nào cứu được bạn thoát khỏi trách nhiệm đó, bởi vì có một thứ phụ thuộc hoàn toàn vào bạn: trạng thái nhận thức của bạn. Bạn hãy ngẫm nghĩ xem: trạng thái nhận thức của bạn. Người ta không mua được - người ta phải tạo ra trạng thái này.

----- SỢ HÃI TỪ ĐÂU ĐẾN?

Sợ nghèo đói - đó chỉ là trạng thái của nhận thức, không hơn không kém! Thế nhưng, nó có khả năng huỷ diệt mọi cơ hội thành công của bạn trong bất cứ một công việc nào.

Nỗi sợ hãi này làm trí tuệ tê liệt, phá vỡ trí tưởng tượng, giết chết sự tự tin, gặm nhấm sự hào hứng, làm nguội lạnh sáng kiến, lu mờ mục tiêu, cướp đi khả năng tự kiểm soát. Nó làm cho cá nhân mất tính thuyết phục, tư duy hết rõ ràng, quấy phá việc tập trung sức lực. Nó làm mất tính kiên định, biến sức mạnh thành sự bất lực vô công rồi nghề, làm tiêu tan tham vọng, giảm trí nhớ, thu hút sự rủi ro. Nó bóp chết tình yêu, cưỡng bức những tình cảm tốt nhất trong tâm hồn, đày đọa tình bạn, kéo theo sự bất hạnh, dẫn đến mất ngủ, buồn rầu, tuyệt vọng. . . Và những điều đó thường xuyên xảy ra bất chấp một chân lý hiển nhiên là chúng ta đang sống trong một thế giới đầy những điều tốt lành mà tâm hồn chúng ta mong muốn, và giữa ta với điều mong mỏi chẳng có trở ngại nào ngoài một trở ngại duy nhất - không có mục tiêu cụ thể.

Trong tất cả mọi nỗi sợ hãi, sợ nghèo đói - không còn nghi ngờ gì nữa - là nỗi sợ có tính phá hoại mạnh nhất. Khó khắc phục nó nhất, vì thế mà chúng tôi bắt đầu từ điểm này. Nó phát sinh từ nỗi sợ hãi trở thành nạn nhân của những người anh em của mình - nỗi sợ hãi đã bắt rễ trong đầu chúng ta. Sức vật hành động theo bản năng, nhưng khả năng tư duy của chúng rất hạn chế cho nên chúng săn đuổi và ăn thịt lẫn nhau theo đúng nghĩa đen của từ này. Con người, có tổ chức tâm lý và thần kinh cao cấp, có khả năng suy nghĩ và lập luận, không ăn thịt đồng loại - nó tìm thấy sự thỏa mãn lớn hơn trong việc ô ăn thịt bằng kinh tế. Con người tham lam đến mức xã hội phải nghĩ ra các loại luật có thể để chặn anh ta khỏi những người gần gũi.

Nghèo đói! Không gì có thể đem lại nhiều khổ đau và lãng nhục như vậy. Chỉ những người đã trải qua tình trạng này mới hiểu hết ý tôi nói.

Chẳng có gì lạ lùng trong việc chúng ta sợ đói nghèo. Kinh nghiệm truyền